

1 Timoteusbrevet

Inledning

Introduktion: De tre pastoralbrev, första och andra brevet till Timoteus och Titusbrevet, är riktade till församlingsledare. I detta brev varnar Paulus för falska lärare, se 1 Tim 1:3, och ger även instruktioner för församlinglivet, se 1 Tim 3:15.

Struktur:

1. Församlingens lära - kap 1.
2. Församlingens gudstjänst - kap 2.
3. Församlingens ledarskap - kap 3-6.

Skrivet: Troligen **63-66 e.Kr.**

Flera faktorer pekar på att pastoralbrev är skrivna efter Paulus första fångenskap i Rom. Det gör att breven dateras till mitten av 60-talet e.Kr. Ett tidigare datum är svårt att passa in i Apostlagärningarnas kronologi. I Apg 20:4-6 reser visserligen Timoteus med Paulus till Efesos, men han stannar inte kvar där. I detta brev uppmanas däremot Timoteus att stanna, se 1 Tim 1:3. I breven som är skrivna under Paulus första fångenskap är Demas vid Paulus sida, se Kol 4:14; Fil 1:24. När Timoteusbreven skrivs har han lämnat tron, vilket gör att de måste varit skrivna senare, se 2 Tim 4:10. Flera kyrkofäder, t.ex. Clemens och Eusebius, skriver om att Paulus hade flera fängelsevistelser.

Till: Timoteus, se vers 2, och församlingen i **Efesos**, se vers 3 och avslutningen i sista versen som använder sig av "er" - plural, se 1 Tim 6:21.

Från: Troligen **Makedonien**, se 1 Tim 1:3.

Författare: **Paulus**, se 1 Tim 1:1.

Hälsning

¹ [Från:] Paulus, den Smordes (*Kristi*) Jesu apostel (*sändebud, ambassadör*)

på uppdrag av Gud, vår Frälsare,

och den Smorde (*Messias, Kristus*) Jesus, vårt hopp.

² [Till:] Timoteus,

mitt äkta (*sanna*) barn i tron.

[Grekiska ordet för barn som används här är inte "huios", en vuxen son, utan "teknon". Ordet betyder ordagrant "att vara född av någon" och betonar relationen mellan föräldern och barnet, en älskad familjemedlem. Timoteus kom från Derbe, i nuvarande centrala Turkiet, där Paulus träffade honom under sin första missionsresa. Timoteus mor var judinna och hans far var grek, se Apg 16:1. Han följde med på flera av Paulus resor och blev hans närmaste medarbetare. Paulus var hans andliga far.]

Nåd (*kraft, gudomlig favör*),

barmhärtighet (*medlidande uttryckt i handling*)

och frid

från Gud Fadern och den Smorde (*Messias, Kristus*) Jesus, vår Herre.

[Uttrycket nåd och frid är vanligt hos Paulus, dock finns tillägget med "barmhärtighet" bara här i pastoralbrevet. Jesus talade i Bergspredikan om att den som ger barmhärtighet kommer att möta barmhärtighet, se Matt 5:7.]

Varning för falska läror

³ Som jag befallde (*förmanade, uppmanade*) dig redan när jag var på väg mot Makedonien, vill jag att du stannar i Efesos och befäller (*förmanar*) vissa personer där att inte lära ut andra [*falska*] läror

⁴ eller ägna sig åt myter och ändlösa släktregister. Sådant leder till strider och tjänar inte Guds frälsningsplan genom tron.

[Dessa myter var troligen spekulationer kring Gamla testamentets personer; se vers 7. Denna typ av undervisning verkar ha karaktäriserat dessa falska lärare i Efesos och på Kreta, se 2 Tim 4:4; Tit 1:14. Paulus kan också syfta på tidiga gnostiska läror som florerade i Efesos. Bland personerna kan det även ha funnits kvinnor från den kvinnodominerade Artemiskulten som förespråkade kvinnans suveränitet över mannen, se 1 Tim 2:12.

Kanske ville Timoteus följa med Paulus, han hade ju rest med honom under många års tid, men han behövdes i Efesos för att konfrontera de som lärde ut felaktiga läror.]

⁵ Målet med befallningen (*förmaningen, uppmaningen*) är

osjälvisk, utgivande kärlek ur ett rent hjärta,
ett gott samvete
och en uppriktig (*genuin*) tro.

⁶ Det målet har vissa missat och i stället förfallit till tomt prat [*som inte förvandlar hjärtan, se vers 5*].

⁷ De vill vara lärare i lagen [*Mose lag, de 613 buden*] men förstår varken vad de säger eller vad de så säkert uttalar sig om.

⁸ Men vi vet att lagen är god [*Rom 7:12*], om man använder den rätt (*på ett lagligt sätt*).

[Lagen visar vad som är det rätta, se Rom 7:7; Ps 19:13. Lagen är som en spegel som ger insikt om synd, se Rom 3:19-20; Gal 3:24. Lagen visar också vad som är gott och behagar Gud, se Rom 13:8-10. Lagen är också god eftersom den pekar på Jesus, se Matt 5:17; Rom 10:4.]

⁹ Vi vet att lagen inte är till för rättfärdiga [*som redan lever heligt och rättfärdigt*], utan för:

laglösa

och rebeller,
gudlösa (*ogudaktiga, som helt saknar respekt och vördnad för Gud*)

och syndare,
oheliga

och oandliga,

[Dessa tre par motsvarar de första buden som handlar om Gud. De följande följer buden som har att göra med hur vi ska behandla våra medmänniskor.]

fadermördare

och modermördare (de som slår och till och med dödar sina föräldrar),
[motsvarar budet att hedra sina föräldrar, se 2 Mos 20:12]

mördare,

[motsvarar budet att inte mörda, se 2 Mos 20:13]

¹⁰ otuktiga (de som lever i sexuell omoral, grekiska "pornea"),

praktiserande homosexuella,

[Grekiska ordet "arsenokoites" används. Det beskriver den aktiva partnern i en manlig homosexuell relation. Ordet består av två ord, "arsen" som betyder man och "koitai" som betyder "bädd". Dessa två ord används i den grekiska översättningen av 3 Mos 18:22 och det är troligt att Paulus konstruerar detta nya grekiska ord för att ge en tydlig referens till just denna passage. Motsvarar budet mot äktenskapsbrott, se 2 Mos 20:14.]

slavhandlare (kidnappare, någon som handlar med människor),

[Motsvarar budet att inte stjäla, se 2 Mos 20:15]

lögnare,

menedare (som bär falsk ed, svär falskt)
[Motsvarar budet att inte bära falskt vittnesbörd mot sin nästa, se 2 Mos 20:16]

och allt annat som går emot den sunda (hälsosamma) läran,
¹¹ enligt evangeliet om den salige (glada, välsignade) Gudens härlighet,

som har anförtrotts mig.

[Lagen har ingen frälsande kraft, den är en måttstock som kan överbevisa människorna om synd och visa att det behövs en frälsare, se Gal 3:19-25. Lagen liknas vid en skolmästare. Det grekiska ordet i Galaterbrevet, paidagogos, användes om en slav som fick uppdraget att övervaka familjens barn och leda dem till skolan. Lagen för oss fram till evangeliet – det glada budskapet om frälsningen i Jesus som dött för alla som brutit lagen.]

Paulus erfarenhet av nåd

¹² Jag [*Paulus*] är ständigt så tacksam till den som har gett mig all kraft jag behöver, den Smorde (*Messias, Kristus*) Jesus vår Herre, eftersom han ansåg mig vara trogen, och satt mig i tjänst [*för honom*],

¹³ trots att jag tidigare

var en hädare [*som talade nedsättande om de kristna och Jesus*],

en förföljare [*av de kristna på grund av deras tro*],

och en grym (*arrogant, våldsam*) man [*som överföll och misshandlade kristna människor*].

[*Det är en ökande skala av ondska i dessa verb. Den första synden handlar bara om ord. Den andra handgriplig förföljelse på grund av en annan tro för att till sist resultera i övergrepp och grymhet.*]

Trots detta mötte jag förbarmande (*medlidande*) eftersom jag hade agerat utan att veta bättre i min otro.

¹⁴ Vår Herres nåd (*oförtjänta favör, kraft, välsignelse*) har flödat över mig på ett oändligt mäktigt sätt, med tro och kärlek i den Smorde (*Kristus*) Jesus. (*Genom tron har vår Herres oförtjänta favör sköljt över mig och gett mig osjälvisk, utgivande kärlek genom att vara förenad i Jesus*).

¹⁵ Detta är ett ord att lita på (*trovärdigt*) och värt att helt ta till sig:

”Den Smorde (*Messias, Kristus*) Jesus har kommit till världen för att frälsa (*rädda, hela, befria*) syndare”,

och bland dem är jag den störste (*överst i rang*).

[*Denna fras ”detta är ett ord att lita på” används totalt fem gånger i pastoralbrevet. De övriga fyra är: 1 Tim 3:1; 1 Tim 4:9; 2 Tim 2:11; Tit 3:8. Det är fundamentala sanningar i den kristna*

tron.

Man kan se en tydlig utveckling i Paulus ödmjukhet när han beskriver sig själv. Omkring 55 e.Kr. kallar han sig "den minste bland apostlarna", se 1 Kor 15:9. Några år senare omkring 61 e.Kr. beskriver han sig som "den minste bland alla heliga", se Ef 3:8. och här, i mitten på 60-talet e.Kr., kallar han sig "den störste bland alla syndare".]

¹⁶ Jag mötte förbarmade (*medlidande*), och det för att den Smorde (*Messias, Kristus*) Jesus skulle kunna visa allt sitt tålmod mot mig som den förste, ett exempel för [*att uppmuntra*] dem som ska komma till tro på honom och vinna evigt liv.

¹⁷ [*Paulus skiftar fokus från sig själv till Gud, och brister ut i en spontan lovprisning.*]

Nu till den eviga Konungen (*evigheternas konung, han som är Herre över tiden, som alltid funnits och alltid kommer att finnas*),

oförgänglig (*oförstörbar, odödlig*),

osynlig,

den ende Guden.

Hans är äran och härligheten i evigheters evigheter, Amen (*ja, det är sant*).

Förmana så att inte fler lider skeppsbrott i tron

¹⁸ [*Paulus återkommer nu till uppmaningen att tillrättavisa falska lärare.*]

Detta uppdrag att befalla (*förmana, uppmana*) [*de som lär ut falska läror, se vers 3 och 5*] anförtror jag nu åt dig, mitt barn Timoteus, i enlighet med de profetord som en gång uttalades över dig. I kraft av dem ska du kämpa den goda kampen,

¹⁹ i tro och med rent samvete. Detta har vissa avvisat, och de har lidit skeppsbrott i tron.

²⁰ Bland dem är Hymeneus och Alexander, som jag har överlämnat åt Satan för att de ska tuktas så att de inte hädar.

[Uttrycket "överlämnat åt Satan" kan syfta på att de fått lämna församlingsgemenskapen, se 1 Kor 5:1-5. Målet är alltid förlåtelse och upprättelse, se 2 Kor 2:5-8; 2 Tess 3:14-15.]

2

Instruktioner för församlinglivet

Bön

¹ [*Även om ett nytt stycke börjar här finns det en koppling till föregående ämne där några lidit skeppsbrott i tron. Bönen, som primärt är umgänge med Gud, håller en människa kvar på trons väg.]*

Därför uppmanar jag dig [*Timoteus*] först av allt (*som något mycket viktigt som måste få prioritet*) till

böner (*personliga specifika behov, t.o.m. under rop eller högljudd gråt, se Heb 5:7*),

förtroliga böner (*interaktiv tvåvägsdialog, samtal, tillbedjan och hängivenhet i förtrolighet med Gud*) [det vanligaste ordet för bön i Nya testamentet, se vers 8],
förböner (*vädjan för andras behov och att Guds vilja ska ske i deras liv*)

[Grundordet betyder att "träffa målet". Verbet används i Rom 8:26-27 där Anden hjälper oss att i bön hitta Guds vilja. Substantivet används bara här och i 1 Tim 4:5. I den apokryfiska boken Andra Mackabéerboken 4:8 används ordet om audiens inför kungen. Förbön är ett förtroligt rådslag med Gud.]

och tacksägelse [*alla fyra orden är i plural i grekiskan, talar om uthållig bön*],

för alla (*kategorier av*) människor,

² för kungar

och alla i ledande ställning,

så att vi kan leva ett lugnt och stilla liv,

på alla sätt gudfruktigt

och värdigt.

[*Nero var kejsare i Romarriket 54 – 68 e.Kr. Han kom till makten redan som sjuåring och hans liv var kantat av skandaler; se Rom 1:27. Nero anklagade de kristna för den stora branden 64 e.Kr. i Rom och en grym förföljelse bröt ut. Det är i dessa turbulenta tider, i mitten på 60-talet, som Paulus skriver detta brev och vädjar till bön och tacksägelse för bl.a. Nero.*]

³ Detta [att be för alla människors frälsning, oavsett status och rang] är rätt och välbehagligt inför Gud vår Frälsare,

⁴ som vill att alla människor ska bli frälsta (befriade, räddade, bevarade) och komma till insikt om (känna igen, få en personlig erfarenhet av) sanningen.

⁵ Det finns [bara] en Gud och en medlare mellan Gud och mänskligheten, Jesus den Smorde (Messias, Kristus), en människa,

⁶ som gav sig själv till lösen för alla, för att uppenbara Guds syften vid rätt tid.

⁷ För detta är jag satt till förkunnare och apostel - jag talar sanning och ljuger inte - en hedningarnas lärare i tron och sanningen.

⁸ Jag vill därför (det är min önskan) att ni ber (samtalar förtroligt med Gud):

Männen på varje plats [i varje husförsamling i Efesos] med heliga, lyfta händer,

utan vrede och diskuterande.

[Huvudpoängen är hjärtats inställning i bönen. Att be med lyfta händer var det vanliga judiska sättet att be på, se 1 Kung 8:22; 2 Krön 6:13; Ps 28:2. Att stå upprätt med rena händer beskriver någon som söker Gud med ärliga motiv och ett rent hjärta, se Ps 24:3-4.]

⁹ Kvinnorna på samma sätt,

smyckade med anständig klädsel, med blygsamhet och gott omdöme (självdisciplin),

inte med håruppsättningar och guld eller pärlor eller dyra kläder,

¹⁰ utan så som det anstår kvinnor som bekänner sig till gudsfruktan: med goda gärningar.

[Meningens konstruktion med grekiska ordet "hosautos" som översatts med orden "på samma sätt" gör att verbet "be", som kommer först i grekiskan, troligen gäller både män och kvinnor. Det går hand i hand med Paulus brev till korintierna, som han skrev just från Efesos, där både män och kvinnor ber och profeterar, se 1 Kor 11:4-5. På samma sätt som där tar Paulus upp klädstil. Korintierna skulle följa den dåtida seden att bära huvudbonad, och det betonas att gudstjänsten ska ske på ett ordnat sätt. Klädseln ska inte vara stötande utifrån den rådande kulturen.]

Kvinnans roll

¹¹ [Följande två verser är strukturerade i ett kiastiskt mönster där ordet stillhet, grekiska "hesuchia", ramar in sammanhanget. Ordet används även i vers 2 om att leva i stillhet, trygghet och frid. Det beskriver en fridfull attityd där man är trygg i sig själv. Uttrycket "att vara stilla och underordna sig" användes även inom judendomen. Det var så en rabbin blev undervisad, se Jes 41:1; Hab 2:20; Sak 2:13. Den kända strofen från Ps 46:10 visar på denna gudfruktiga attityd: "Bli stilla och besinna att jag är Gud."

Till skillnad från den rådande judiska traditionen uppmuntras kvinnors utbildning. Uppmaningen står i kontrast till de dåraktiga kvinnorna i 2 Tim 3:6-7 som ständigt blir undervisade men aldrig lyckas komma till insikt om sanningen.]

En kvinna ska i stillhet (*lugn och ro*)

ta emot undervisning och helt underordna sig.

¹² Jag tillåter inte att en kvinna undervisar

att hon är mannens ursprung (*grekiska "authenteo", den dominerande*),

utan hon ska vara i stillhet (*lugn och ro*).

[Denna vers är en av de mer kontroversiella i hela Bibeln. Anledningen är att beroende på översättning påverkas kvinnans roll att undervisa. Eftersom kvinnan Priscilla undervisade Apollos här i Efesos, och Timoteus blev undervisad av sin mor och mormor, kan inte versen förbjuda kvinnor att undervisa, se 2 Tim 1:5; Apg 18:26. I så fall skulle Paulus motsäga Jesus, som sände några kvinnor med uppdrag att berätta för lärjungarna om sin uppståndelse, se Joh 20:17-18, och även GT där Hulda, Debora och Miriam var gudfruktiga kvinnliga ledare.

Ofta delas versen upp i två delar. Först verkar Paulus förbjuda en kvinna att undervisa, sedan kommer ordet "eller" följt av det andra förbudet: att ha auktoritet över en man. Problemet med den tolkningen är att ordet "eller", det grekiska "oude", som återfinns 31 gånger i Paulus brev, alltid används för att kombinera två tankar till en helhet.

Vad som också försvårar tolkningen är att Paulus inte använder det vanliga ordet "exousia" för auktoritet. I stället väljer han "authenteo" som bara används här i hela Bibeln. Även i antika källor är ordet ovanligt. I skrifter från ett par hundra år f.Kr. verkar ordet syfta på den som är ansvarig för någons död, och ha sexuella anspelningar, medan det i modernare texter verkar syfta på kontroll och auktoritet. Ordets ursprung har att göra med "den som utför något och den som är ansvarig". Ordet användes även inom gnosticismen, och genom att använda detta ord kan Paulus specifikt syftat på tidiga gnostiska lärare som florerade i Efesos tillsammans med den kvinnodominerande Artemiskulten. De lärde att Eva existerade andligt före Adam, och att hon inte blev bedragen utan i stället upplyst av ormen. Att formen "kvinna" i singular används här, kan kanske syfta på en specifik kvinna i Efesos. I inledningen i 1 Tim 1:3 refereras inte bara till män, utan också till kvinnor. I grannstaden Thyatira lärde en kvinna ut "djupa sanningar om Satan" och förledde många, se Upp 2:20-24.]

¹³ För Adam skapades först

och sedan Eva.

¹⁴ Det var inte Adam

som blev förledd,

utan det var kvinnan [Eva] som blev förledd, och föll i överträdelse.

[Till skillnad från Artemiskulten som hade sitt säte i Efesos där kvinnan hyllades som alltings ur-

sprung var det Gud som hade skapat människan. De gnostiska myterna har stora variationer men gemensamt är att det finns flera andliga nivåer där Bibelns Gud är en av de lägre gudarna. Ormen och Eva är frälsarfigurer som räddar Adam. De upplyser honom om den andliga världen som är långt högre än den materiella. Eva sägs också vara skapad före Adam och mor till olika söner genom olika fäder, varav en son var Adam. Det finns ändlösa variationer, men temat är detsamma. Eva var ursprunget och den som upplyste Adam och gav honom kunskap – grekiska "gnosis". Det kan vara denna typ av falska läror, myter och ändlösa släkteregister som Paulus refererar till i 1 Tim 1:3-4.]

¹⁵ Men hon ska bli frälst genom barnafödandet [trots förbannelsen, se 1 Mos 3:16],
om de [kvinnorna] fortsätter att leva i
tro,
kärlek (som är osjälvisk och utgivande)
och helgelse
med gott omdöme.

[Det grekiska ordet "sophrosyne" beskriver ett välbalanserat sinne som karaktäriseras av självdisciplin och självinsikt.]

[I vers 14 syftade "kvinnan" specifikt på Eva; här breddas betydelsen till kvinnan i allmänhet. Ordet "genom" har inte betydelsen att det är på grund av barnafödandet som en kvinna blir frälst. Det är helt klart eftersom nästa fras

uttryckligen säger att hon måste "fortsätta leva i tro, kärlek och helgelse". Vad Paulus verkar betona är att barnafödande och moderskap inte är syndigt utan är något fint och moraliskt rent. Anledningen kan vara att det fanns vissa i Efesos som förbjöd äktenskap och lärde ut att celibat var nödvändigt för frälsning, se 1 Tim 4:3. Paulus talar positivt om familjelivet och uppmanar änkor att gifta om sig, se 1 Tim 5:14.]

3

Församlingens ledarskap

¹ *[Församlingen behöver ledarskap. Den bibliska modellen visar alltid på ett delat ledarskap: Jesus sände ut lärjungarna två och två; det finns fem tjänstegåvor i Ef 4:11; församlingsledarna omnämns alltid i plural, se Apg 20:17. Ordet som översätts med församlingsledare är grekiska "episkopos". Ordet betyder "en som vakar över" och beskriver församlingsledarens uppgift att vara en herde som vakar över församlingen. Samma män från Efesos som i Apg 20:17 kallas äldste, grekiska "presbyteros", kallas i Apg 20:28 "episkopos". Även här i brevet till Timoteus används båda dessa grekiska ord synonymt, se 1 Tim 5:17.]*

Detta är ett ord att lita på (trovärdigt):

"Den som längtar (söker, sträcker sig efter) att vara en församlingsledare [biskop, pastor, äldste]

eftersträvar en god (ädel) uppgift.”

[Det primära i församlingens ledarskap är Guds Ande som kallar ledare och lägger denna längtan på hjärtat, se Apg 20:28. Det är församlingens uppgift att se och bekräfta de som är kallade till denna uppgift, se 1 Tess 5:12. Detta är andra gången denna fras, ”detta är ett ord att lita på”, används av totalt fem gånger i pastoralbrevet. De övriga fyra är: 1 Tim 1:15; 1 Tim 4:9; 2 Tim 2:11; Tit 3:8.]

Kvalifikationer för församlingsledare

² *[Först och främst måste viljan och längtan att vilja leda en församling finnas, men det räcker inte. De områden som behöver prövas, se vers 10, är ledarens personliga karaktär, förmåga att ta hand om sin familj, lämplighet att undervisa och erfarenhet.]*

En församlingsledare måste vara:

oklanderlig (inte finnas något att anmärka på),

[Ledaren måste ha ett gott rykte både i och utanför församlingen. Det innebär inte att han är syndfri. Det handlar om en attityd där ledaren är snabb att be Gud och människor om förlåtelse. Det handlar om ett liv som inte är kantat med skandaler och ouppklarade tvister; på frukten ska trädet kännas igen, se Matt 7:15-20.]

en kvinnas man,

[Det är troligt att begreppet "en kvinnas man" talar om trohet till sin maka och en som inte flörtar med andra kvinnor. Motsvarande term "en mans kvinna" används i 1 Tim 5:9 om kvinnor. I samma stycke uppmanar Paulus yngre änkor att gifta om sig då mannen dött, se 1 Tim 5:14; Rom 7:2-3; 1 Kor 7:39. Paulus själv var ogift, se 1 Kor 7:7-8, och hans rekommendationer; se 1 Kor 7:1; 7:32-35, verkar tala för att en ogift man också är kvalificerad.]

nykter (vaken, alert, samlad, balanserad),

[Ordet handlar om självkontroll, och gäller alkohol, men även alla andra områden. Det beskriver någon som har ett klart perspektiv, kan tänka objektivt och inte gör tvära kast och kastas hit och dit.]

förständig (gott omdöme, seriös, har ett sunt sinne),

[Det grekiska ordet "sophrosyne" beskriver ett välbalanserat sinne som karaktäriseras av självdisciplin och självinsikt.]

aktad (ordnad),

gästfri (välkomnande, ta emot främlingar),

en god lärare.

[I Ef 4:11 hör tjänstegåvorna herde och lärare ihop.]

³ inte missbruka vin (*ordagrant "inte någon som sitter länge vid vinet"*),
inte vara våldsam (*stridslysten*),
utan ska vara vänlig (*förstående, förlåtande*),
fridsam,
fri från penningbegär (*inte älska pengar och vara girig, ordagrant "inte vän med silvermynt"*).

⁴ Han ska ta väl hand om sin familj och se till att barnen [*yngre barn som fortfarande bor hemma*] lyder och visar all respekt.

⁵ För om någon inte förstår att ta hand om sin egen familj, hur ska han då kunna ta hand om Guds församling?

⁶ Han får inte vara en nyomvänd (*ordagrant en "ung planta" eller "nyplanterad"*),
så att han blir högmodig (*utvecklar stolthet*) och faller under samma dom som djävulen [*en gång*] gjorde.
[*Då han i högmod ville bli som Gud, se Hesekiel 28:17.*]

⁷ Han måste också ha gott anseende bland de utomstående,
så att han inte får dåligt rykte och fastnar i djävulens snara.

Kvalifikationer för församlingstjänare

⁸ Församlingstjänarna ska på samma sätt

vara värdiga respekt,
inte vara hycklare (*falska*),

inte missbruka vin,
inte vara ute efter pengar,
9 hålla fast vid trons mysterium (*hemlighet*) [*som tidigare varit dold, men nu är uppenbarad, se Rom 16:25; 1 Kor 2:7-10*] med rent samvete.

10 Men även de ska först prövas. Sedan kan de bli församlingstjänare om det inte finns något att anföra mot dem.

11 Kvinnorna [*kan syfta på församlingstjänarnas hustrur eller kvinnliga församlingstjänare*] ska på samma sätt vara

värdiga respekt,
inte förtala någon (*ordagrant "diabolos", djävulens namn, någon som söndrar och splittrar och agerar djävulskt*),
förståndiga [*samma ord som i 3:2 för en församlingsledare*],
nyktra
och trogna i allt.

[Samma grekiska ord "gyne" används både för kvinna och hustru, det är sammanhanget som avgör hur det ska översättas. På frågan om en kvinna kan tjäna som församlingstjänare gör Paulus det tydligt när han skriver till de kristna i Rom. Av de nio personer han kallar medarbetare är fem av dem kvinnor, se Rom 16:3-16. Febe, som levererade brevet till Rom, var uttryckligen en församlingstjänare i staden Kenkrea, den östra hamnen i Korint, se Rom 16:1.]

12 En församlingstjänare ska

vara en enda kvinnas man [*samma uttryck som i vers 2*],
ta väl hand om sina barn
och sin familj.

13 De som tjänar som församlingstjänare (*verbet diakoneo*) väl (*på ett gott och ädelt sätt*)
[*syftar främst på församlingstjänare, men gäller även församlingsledare*]
vinner en god ställning [*ett gott rykte, inflytande i församlingen*]
och får stor frimodighet i tron på den Smorde (*Messias, Kristus*) Jesus.

[*Paulus avslutar detta stycke på samma sätt som han börjar i vers 1, att det är ett gott uppdrag att vara en ledare. Samma ord för god används i vers 1 och 13 och ramar in detta stycke. Det återfinns också centralt i vers 7.*]

Sanningen

Församlingen är sanningens pelare och grundval

14 Detta skriver jag [*Paulus*] till dig [*Timoteus*] i hopp om att snart kunna komma till dig.

[*Ungefär samtidigt som Paulus skriver detta brev till Timoteus i Efesos, skriver han också till Titus att han planerar för att tillbringa vintern i Nikopolis, se Tit 3:12. Nikopolis ligger på nuvarande Greklands östra kust. Förmodligen*

hoppades Paulus att besöka Timoteus innan han begav sig vidare österut, men vi vet inte om han gjorde det.]

¹⁵ Men om jag dröjer vill jag att du ska veta hur man ska uppföra sig i Guds hus, som är den levande Gudens församling, sanningens pelare och grundval.

¹⁶ Det är erkänt stort (*alla håller med om, bekänner*) att det förut gömda mysteriet (*hemligheten*) i vår tro innehåller en fantastisk uppenbarelse om honom [*Jesus*] som blev:

uppenbarad (*synlig*) i köttet [*då Jesus föddes som människa*],
bevisad rättfärdig genom Anden (*i Anden*),
sedd av änglar (*budbärare*),
predikad (*öppet proklamerad*) bland hedningarna (*de icke-judiska folken*),
trodd på i världen,
upptagen i härlighet.

[Dessa sex strofer är antagligen delar av en dåtida lovsång.]

4

Sanningen kommer att attackeras

¹ [*Som sanningens pelare och grundval, se 1 Tim 3:14, är det viktigt att förstå att församlingen är utsatt för den ondes attack.]*

Men Anden säger tydligt att i de sista tiderna [*inte någon avlägsen tid, utan ganska snart efter det att Paulus skrivit detta, se Apg 20:29*] kommer några att överge (*avfalla från*) tron och följa (*ägna sig åt*) villoandar och onda andars läror, ² förledda av hycklande lögnare som är brännmärkta i sina samveten (*utan medkänsla kan de förtrycka och skada människor*).

³ De förbjuder folk att gifta sig och befaller dem att avstå från mat som Gud har skapat för att tas emot med tacksägelse av dem som tror och känner sanningen.

⁴ Allt som Gud har skapat [*syftar här främst på mat*] är gott [*1 Mos 1:31*], och inget är förkastligt när det tas emot med tacksägelse [*vid måltider, se Mark 6:41; 8:6*].

⁵ Det helgas genom Guds ord och förbön [*samma ovanliga ord används också i 1 Tim 2:1*].

[Dessa falska lärare som härjade i Efesos var föregångare till andra århundradets gnostiker. Redan här syns den starka dualismen där anden är god och allt mänskligt är ont. Man lärde att alla kroppens behov var onda, vilket Paulus går emot. Självklart kan människan missbruka sexualiteten och mat, men i sig självt är detta något gott om det används som Gud har tänkt det.]

En tjänares ansvar

⁶ När du lägger fram detta för syskonen (*bröderna och systrarna i tron*) är du en god

tjänare till den Smorde (*Messias, Kristus*) Jesus som hämtar näring ur trons och den goda lärans ord som du har följt.

⁷ Men gudlösa och gamla kvinnors myter (*fabler, sägner*) ska du avvisa (*undvika, inte ha något med att göra*).

[Kan syfta på judiska legender som apokryferna, gnostiska tankegångar och allmänt kristusfrånvända vanföreställningar. Just i Efesos fanns en utbredd dyrkan av moder jord. Uttrycket "gamla kvinnor" användes också för "visa kvinnor". Dessa var kvinnliga prästinnor som förde vidare dessa legender i dessa religioner.]

Träna dig i stället i gudsfruktan.

⁸ "Fysisk träning är nyttig (*hjälp*)

till viss del (*ger en liten kortvarig förtjänst*),
medan gudsfruktan (*vörtnadsfull tillbedjan*) är
nyttig (*hjälp*)

på alla sätt,
för den har löfte om liv,

både i detta livet och det kommande."

[Fysisk träning är det grekiska ordet "gymnasia". Det kan syfta på fysisk träning i allmänhet eller på asketism, se vers 3, där man tvingar kroppen till lydnad för att uppnå en högre andlighet.]

⁹ Detta är ett ord att lita på (*trovärdigt*) och värt att helt ta till sig.

[Frasen "Detta är ett ord att lita på" syftar troligtvis på vers 8 och då främst sista delen, men kan också syfta vers 10. Frasen används totalt fem gånger i pastoralbrevet. Tidigare i 1 Tim 1:15; 3:1, och även i 2 Tim 2:11 och Tit 3:8.]

¹⁰ Det är därför vi ständigt arbetar och kämpar (*ger vårt yttersta*), för vi har satt vårt hopp till den levande Guden som är Frälsaren för alla människor, först och främst för dem som tror.

¹¹ Detta ska du inskräpa och lära ut.

¹² Ingen får förakta dig för att du är ung, utan var (*fortsätt att bli*) ett föredöme för de troende i

ord och handling (*uppförande, sätt att leva sitt liv*),

i kärlek (*som är osjälvisk och utgivande*),

tro (*trofasthet*) och renhet.

[I den här kulturen var man ung upp till 40 års ålder. Om Timoteus var omkring 15 år när Paulus tog med sig honom på sin andra resa, se Apg 16:1, var han nu i 30-årsåldern.

Av dessa fem egenskaper är de två första yttre egenskaper som är lätta att se. Paulus ville att Timoteus skulle vara känd för att tala visa ord i stället för ogenomtänkta hetsiga ord och också leva som han lärde. De två sista egenskaperna, tro och renhet, är inte direkt synliga, utan har mer med inre karaktär att göra. Ordet tro syftar både på tron på Gud och på trofasthet i ett uppdrag. Centralt, i mitten av dessa fem egenskaper, finns

den osjälviska, utgivande kärleken som drivkraft för allt en kristen gör. Det bästa sättet att visa på den rätta vägen är att leva efter den själv.]

- ¹³ Tills jag kommer, fortsätt att läsa högt ur Skriften [främst GT, men även vissa NT-brev fanns i omlopp, se 2 Pet 3:16.]
uppmuntra (trösta, hjälpa, komma till någons sida, förmana)
och undervisa (lära, instruera).

[Den kristna gudstjänsten följde samma mönster som den judiska samlingen i synagogan där någon efter textläsningen lade ut ordet. Jesus följde det mönstret i Nasaret och Paulus och Barnabas gjorde på samma sätt i Antiokia i Pisidien, se Luk 4:16-20; Apg 13:15. Uppmuntran och undervisning hör ihop. Båda orden finns tillsammans i Rom 12:7-8.]

- ¹⁴ Försumma inte nådegåvan i dig, den som du fick genom profetord när de äldste lade händerna på dig.

[Handpåläggning var ett sätt att avskilja någon i tjänst, se 1 Tim 1:18; 5:22. Ett exempel på detta finns i Apg 13:1-3.]

- ¹⁵ Tänk på detta, lev i detta så att alla kan se dina framsteg.

¹⁶ Var noga med dig själv [hur du lever ditt liv] och din undervisning [din teologi] och håll troget ut i detta [din tjänst, se vers 13-14]. [Ordningen

är viktig, *det personliga livet kommer före vad någon undervisar.*] När du gör det, frälser (*räddar*) du både dig själv och dem som lyssnar på dig.

[Det bästa motgiftet mot falska läror är att presentera och undervisa sanningen och själv leva i sanning, se vers 6-7.]

5

Instruktioner till olika grupper i församlingen (5:1-6:2)

Behandla församlingen som din egen familj

¹ *[Hur vi ser på människor påverkar hur vi talar till dem. Paulus uppmanar Timoteus att relatera till alla i församlingen som om det vore hans egen familj. Dessa instruktioner hjälper Timoteus med hur han ska tillrättavisa och tala sanning på ett kärleksfullt sätt, se 1 Tim 4:12.]*

Var inte hård (*ordagrant "slå inte ner", tala inte hårda ord*) mot en äldre man,

uppmuntra honom (*förmana, kom vid hans sida*) som *[du skulle tala till]* en far,
[förmana och uppmuntra]

yngre män som bröder,

² äldre kvinnor som mödrar

och yngre kvinnor som systrar i all renhet.

Änkor

³ *[Genom hela Bibeln syns Guds omsorg om änkor och faderlösa. Församlingen ska ta hand om dem, se 5 Mos 10:18; 14:29; 24:17-21. Redan i*

församlingen i Jerusalem organiserades hjälpen till just änkor, se Apg 6:1-7. Nu, trettio år senare, upptog denna hjälp en stor del av församlingens verksamhet, och Paulus är noga med att identifiera vilka som verkligen behöver hjälp.]

Hedra (värdessätt, ge finansiellt stöd till) änkor, dem som verkligen är änkor.

[Ordet hedra används bara på ett ställe till av Paulus. Där är det ett direkt citat av budet att hedra sin far och mor; se Ef 6:2. Ordet blir som ett eko av de uppmaningar angående änkor som finns i Gamla testamentet.]

Vem är en verklig änka?

⁴ Men om en änka har barn eller barnbarn, ska dessa först och främst lära sig att visa respekt för sin egen familj och ge tillbaka vad de är skyldiga sina föräldrar, för detta är rätt inför Gud.

⁵ Den som verkligen är änka och ensamstående har satt sitt hopp till Gud och håller ut i åkallan (*bön för ett specifikt behov*) och bön (*vars innersta natur är tillbedjan, hängivenhet och förtrolighet med Gud*) natt och dag.

⁶ Men hon [*den änka*] som lever för lyx (*överdådigt, bara för sina egna behov*) är levande död.

⁷ Lär dem [*syftar troligen på änkorna*] detta så att ingen kan anklaga dem (*det inte finns något att anmärka på*).

⁸ *[Nu följer en varning till familjerna i församlingen:]*

Om någon inte tar hand om (*försörjer, planerar för, ordagrant "tänker på förhand om"*) sina närmaste,

och särskilt sin egen familj,
så har han förnekat tron

och är värre än den som inte tror.

[Paulus hade tidigare skrivit till efesierna och särskilt uppmanat barnen att hedra sina föräldrar, se Ef 6:2. Jesus själv såg till att hans mor blev försörjd när han dog, se Joh 19:26-27.]

Församlingsänka

⁹ För att räknas som församlingsänka (*registrerad änka*) [*för att tas upp på förteckningen över änkor som ska få understöd*] måste hon

vara minst sextio år
och varit en mans kvinna.

[Termen "en mans kvinna" motsvarande uttrycket "en kvinnas man", se 1 Tim 3:2. Troligen syftar ordet på trohet till sin make, och inte på att kvinnan bara varit gift en gång, eftersom Paulus uppmantrar omgifte vid dödsfall, se vers 14. Sextio år var den ålder då man räknades som gammal i antiken.]

¹⁰ Hon ska vara känd för goda gärningar:
uppfostat barn [*sina egna, eller tagit hand om föräldralösa barn*],
visat gästfrihet,

tvättat de heligas fötter [*varit villig att betjäna andra*],
hjälpit nödlidande
och använt varje tillfälle att göra gott.

[Det är inte helt klart om dessa församlingsänkor också fick understöd. Kanske hade de också en funktion i församlingen, i vers 5 nämns förbönstjänsten. Det finns gravinskriptioner från Rom, dock några hundra år senare, där det står att en församlingsänka vid namn Regina inte var en börda för församlingen. Ett annat argument för att änkor inte bara blev omhändertagna utan också hade en funktion är de olika kvalifikationer som änkan förväntas ha. Olika kvalifikationer nämns nämligen också för äldste och diakoner, den tydligaste parallellen är "en mans kvinna". I en syrisk text från början av 200-talet, Didascalica Apostolorum, regleras olika funktioner i församlingen. Där förbjuds kvinnor att undervisa, och då särskilt änkor. Detta tyder på att änkor faktiskt undervisade och att texten vill motverka att detta sker.]

Yngre änkor

¹¹ Yngre änkor [*yngre än sextio år, men troligen mycket yngre än så, se vers 14*] ska du däremot avvisa [*att bli församlingsänkor, se vers 9*].

Det är lätt att de dras in i en promiskuös livsstil (*börjar drivas av begär*) och förs bort från den Smorde (*Messias, Kristus*) och vill gifta sig.

12 På så sätt drar de en dom över sig eftersom de förnekat sin första tro (trohet).

[Ordet tro kan syfta antingen på tron på Jesus, eller på trohet och då syfta på ett trohetslöfte om att inte gifta sig som dessa församlingsänkor gav. Dock är det inte omgiftet i sig som är problemet, Paulus uppmanar till det i vers 14. Det verkar mer ha att göra med hur de levde sina liv och att de kanske gifte sig med icke-troende män. Som nästa vers visar var huvudproblemet en utsvävande livsstil som påverkade många negativt.]

13 Samtidigt lär de sig [dessa yngre änkor] att vara lata när de går omkring i husen. De blir inte bara lata, utan dessutom skvallriga och nyfikna och pratar om sådant som inte passar sig.

[Pastoral hembesök kan ha ingått i en församlingsänkas roll. Denna frihet att röra och besöka och betjäna andra kunde missbrukas. I 1 Tim 4:7 varnade Paulus just för fabler, sägner och heretisk undervisning från kvinnor. Även i nästa brev kommer denna varning, se 2 Tim 3:7. Kanske var denna grupp extra utsatt att bli influerad av tidiga gnostiska läror.

Följande exempel från den romerska satirdiktaren Juvenalis ger en inblick i vilken typ av skvaller som förekom bland kvinnor vid den här tiden: "Hon vet allt som händer i världen ... Hon vet vem som är kär i vem, och vilken casanova kvinnorna strider om, hon kan berätta vem som gjorde vilken änka med barn, i vilken månad, hur

varje kvinna betar sig med sin älskare och vad hon säger till dem ...”]

¹⁴ Jag vill därför [*som en generell regel*] att yngre änkor gifter sig, föder barn, sköter hemmet och inte ger motståndaren [*djävulen eller motståndare till församlingen, se 1 Kor 16:9*] något tillfälle att tala illa om dem.

¹⁵ Några har redan vänt sig bort och börjat följa Satan.

[Om dessa yngre änkor fick fortsätta i sin livsstil, med understöd av församlingen, skadade det hela kyrkans rykte i samhället. Det var nödvändigt för Timoteus att adressera dessa unga änkors beteende i all renhet, se vers 2. Uppmaning om att gifta sig står inte i motsats till det som Paulus skriver i Första Korintierbrevet 7 där han rekommenderar att änkor bör förbli ensamma. Det avgörande i sammanhanget är om den som lever ensam har gåvan att göra detta, se 1 Kor 7:7.]

¹⁶ *[Uppmaningen i vers 8 gäller även välbärgade kvinnor som hade eget hushåll:]*

Om en troende kvinna har änkor hos sig ska hon ta hand om dem och inte belasta församlingen, så att den kan ta hand om dem som verkligen är änkor.

[Ett exempel på en kvinna som tog hand om änkor var Dorkas i Joppe, se Apg 9:36, 39. Ett annat exempel på en välbärgad kvinna är Lydia som

kom från staden Thyatira bara tio mil från Efesos, se Apg 16:14.]

Äldste

Arbetaren är värd sin lön

¹⁷ De äldste som sköter sin ledaruppgift väl ska ni anse värda dubbel heder [*tilräckligt finansiellt stöd, kanske dubbelt så mycket stöd som en änka fick, se vers 3*], särskilt dem som arbetar med predikan och undervisning.

¹⁸ Skriften säger:

Du ska inte binda för munnen på oxen som tröskar [*5 Mos 25:4*]

och

arbetaren är värd sin lön. [*5 Mos 24:15; Matt 10:10*]

Anklagelser och tillrättavisning

¹⁹ [*Paulus hade redan nämnt att församlingen behövde vara på sin vakt mot sådana som talade illa om dess ledare, se 1 Tim 3:2, 7. Här är riktlinjerna för hur man skiljer mellan falska och äkta anklagelser. Det är samma princip som finns genom hela Bibeln med flera vittnen, se 5 Mos 19:15; Matt 18:16.*]

Ta inte upp en anklagelse mot någon av de äldste om det inte finns två eller tre vittnen.

²⁰ Dem [*de församlingsledare*] som syndar (*en pågående handling, medvetet fortsätter att agera*

fel) inför alla ska du tillrättavisa inför alla så att även de andra tar varning.

²¹ Jag uppmanar dig allvarligt inför Gud och den Smorde (*Messias, Kristus*) Jesus och de utvalda budbärarna (*änglarna*): ta vara på (*skydda*) detta [*dessas regler*] utan förutfattade meningar och utan att handla partiskt.

Att utse ledare

²² Var inte för snabb med att lägga händerna på någon. [*Ersätta en äldste som avsatts, eller insätta någon ny som äldste.*] Gör dig inte delaktig i andras synder.

[Ett sätt att skydda sig från en situation där en ledare måste tillrättavisas är att inte för snabbt sätta in någon i en ledande ställning. Den som är med och tillsätter en församlingsledare för hastigt, innan personen visat sig vara trofast, är delaktig i de negativa konsekvenser som så lätt kan uppkomma. I Antiokia i Syrien bad och fastade man innan man avskilde Barnabas och Paulus till att resa på den första missionsresan, se Apg 13:3.]

Håll dig själv ren.

²³ [*Paulus verkar bli påmind om att detta uttalande om renhet kan övertolkas, så han ger ett personligt råd till Timoteus.*]
Drick inte längre bara vatten,

utan använd lite vin för din mage och dina återkommande sjukdomar.

[Ett av problemen med de falska lärarna i Efesos var att de lärde ut asketism. De förbjöd giftermål och avhöll sig från viss mat och dryck, se 1 Tim 4:3. Kanske hade Timoteus blivit influerad av dem och behövde Paulus råd på detta område. I kvalifikationerna för både församlingsledare och församlingstjänare finns ett krav på måttlighet vad det gäller alkohol, se 1 Tim 3:3, 8. Det verkar som om Timoteus inte drack vin alls utan bara vatten, så Paulus tvingas uppmana Timoteus att faktiskt dricka lite vin för hälsans skull. Det är möjligt att läkaren Lukas fanns vid Paulus sida när han skrev detta, se 2 Tim 4:11.]

²⁴ *[Tillbaka till diskussionen om varför man inte ska vara för snabb att utse nya äldste:]*

Vissa människors synder

är uppenbara och får sin dom i förväg,
andras synder kommer fram först senare.

²⁵ På samma sätt är de goda gärningarna uppenbara,

och de som inte är det kan ändå inte förbli gömda *[för alltid, de blir synliga]*.

6

Slavar

¹ *[Paulus har gett instruktioner till olika grupper i församlingen, se kapitel 5. Den sista gruppen är slavar. Det romerska samhället var beroende av slavar. Under den första tiden var omkring*

nittio procent av befolkningen slavar. Även om slaveriet hade minskat var omkring hälften av den romerska befolkningen slavar, när Paulus skriver detta brev. De slavar som arbetade i gruvor och på fälten hade ofta det väldigt svårt, medan de som tjänade i hemmen kunde ha det mer drägligt. Vissa av dessa slavar var väl utbildade och tjänade som skrivare och läkare. Paulus hade tidigare skrivit att i Jesus är det inte längre slav eller fri, se Kol 3:11. Vad innebar det uttalandet i en församling som växte och bestod av både slavar och slavägare?]

Alla som bär slaveriets ok ska anse sina herrar värda all respekt, så att Guds namn och läran inte smädas.

² De som har troende herrar ska inte se ner på dem för att de är bröder [*i tron*], utan tvärtom tjäna dem så mycket villigare eftersom de som tar emot deras goda tjänst är troende och älskade. Så ska du undervisa och förmana.

Avslutande uppmaningar

Högmod och girighet är ofta drivkraften bakom osunda läror

³ Om någon sprider andra läror och inte håller sig till vår Herre Jesu den Smordes (*Kristi*) sunda (*hälsosamma*) ord och den lära som hör till gudsfruktan [*evangeliet, till skillnad från myter, se 1 Tim 4:7-10*],

⁴ så är han högmodig och okunnig. Han har en sjuklig lust (*ohälsosam stark iver*) att diskutera (*debattera*) och strida om ord.

Sådant leder till
avund (*missunnsamhet*),
bråk (*grupperingar, splittring*),
förtal (*fiendskap*),
ondskefulla misstankar (*en inställning där
man alltid tänker det värsta om människor*)
⁵ och ständiga strider (*konflikter*) mellan
människor med fördärvat sinne
som har tappat bort (*blivit bedragna*) sannin-
gen
när de menar att gudsfruktan ska ge vinst.

[Det är slående hur dessa egenskaper står i skarp kontrast till kvalifikationerna för en ledare i församlingen, se 1 Tim 3:2-12. Paulus utvecklar nu faran med materialismen. Ämnet tas upp i följande stycken, se vers 6-10, men även i vers 17-19. Brevet har en kiastisk struktur vilket gör att ämnet återkommer och hör ihop.]

Förnöjsamhet

⁶ Men gudsfruktan förenad med förnöjsamhet är verkligen en stor vinst.

⁷ Vi har inte tagit med oss något in i denna världen, därför kan vi inte heller ta med oss någonting härifrån.

⁸ Har vi mat och kläder ska vi vara nöjda med det.

Kärleken till pengar är farlig

⁹ Men de som vill (*strävar, planerar för och har som enda ambition att*) bli rika,

faller i frestelser och snaror och många ovisa och skadliga begär

som drar människorna ner i fördärv och undergång.

¹⁰ För vänskapen (*kärleken*) till pengar (*ordagrant "vänskap med silvermynt"*)

är en rot till all (*alla sorters*) ondska [*plural, som nyss nämnts i vers 4-5, 9*].

[Ofta citeras detta ordspråk felaktigt med att "pengar är roten till allt ont", vilket inte är sant. Ett exempel är syndafallet, innan det ens fanns pengar; se 1 Mos 3. Paulus konstaterar i stället att det är vänskapen och kärleken till pengarna, som är roten till den ondska som nämns i föregående verser. Det är girigheten och habegäret som orsakar avund, förtal, splittringar, tvister, frestelser och skadliga begär.]

Somliga har i sina försök (*längtan efter något då man inte väjer för något*)

vandrat från tron och genomborrat sig själva med många smärtor (*samvetskval*).

Fly vissa saker - kämpa för andra

¹¹ *[En människa som vill följa Gud behöver fly från vissa saker; följa efter andra och kämpa trons goda kamp för att behålla dem. Man skulle kunna översätta dessa tre verb med ord som alla börjar på bokstaven f: fly, följ och fighta. Paulus uppmanar nu Timoteus:]*

Men du gudsmän (*du som tillhör Gud, som är avskild för hans tjänst*):

Fly (*ständigt*)

allt detta [*ordstrider och kärleken till pengar, se vers 3-10*].

Följ (*sträva ständigt efter*):

rättfärdighet (*att leva rätt, i fullkomlig harmoni med Guds vilja*),

gudsfruktan,

tro,

kärlek (*som är osjälvisk och utgivande*),

uthållighet (*balans, tålamod, att stå fast även under provningar*),

mildhet (*styrka under kontroll, rätt balans av känslor och vrede, fri från hämndlystnad och bitterhet*).

¹² Kämpa (*fighta, var ständigt delaktig i*)

trons goda kamp [*som en tävling på en olympisk arena*].

Håll fast det eviga livet som du blivit kallad till,
och som du bekände dig till genom att avge
den goda bekännelsen inför många vittnen.
[*Syftar på Timoteus dop eller ordination till tjänst.*]

¹³ Jag [*Paulus*] befäller dig [*Timoteus*]

inför Gud (*i hans närvaro*), som ständigt ger liv
åt allt levande,

och inför Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*),
som vittnade med den goda bekännelsen inför
Pontius Pilatus.
*[Jesu uppdrag var att vittna om sanningen, se Joh
18:33-37.]*

¹⁴ *[Detta är vad jag befäller dig:]*

Håll detta bud (*ditt uppdrag*)

obefläckat (*rent*)

och oklanderligt (*så att det inte finns något att
anmärka på*).

*[Var sann, lev det på ett sådant sätt att ingen kan
kritisera det.]*

Gör detta tills vår Herre Jesus den Smorde
(*Messias, Kristus*) uppenbaras [*då han kommer
tillbaka för att regera här på jorden*].

¹⁵ Hans uppenbarelse kommer att bli synlig vid
hans rätta tider.

*[Pluralformen av tider antyder att Guds rike
uppenbaras successivt i flera steg, se Apg 1:7.]*

Han som är den salige (*glada, välsignade*), ende
Härskaren,

kungarnas Kung och herrarnas Herre.

¹⁶ Han som ensam är odödlig och bor i ett
oåtkomligt ljus,

han som ingen människa har sett eller kan se

—
honom tillhör ära och evig makt. Amen (*låt det
ske*).

Uppmaning till de rika

17 Uppmana dem som är rika i den här världen att inte vara högmodiga eller sätta sitt hopp till något så osäkert som rikedom, utan till Gud som rikligt ger oss allt att njuta av.

18 Uppmana dem att göra gott, att vara rika på goda gärningar, att vara generösa och dela med sig.

19 Då samlar de åt sig en skatt som är en god grund för den kommande tidsåldern, så att de vinner det verkliga livet.

Förbli trofast

20 Käre Timoteus, bevara det som har anförtrotts dig (*finansiell term för något som har satts in på ett konto*).

Vänd dig bort från
det oandliga, tomma pratet och
invändningarna från det som kallas
kunskap [*grekiska "gnosis"*] utan att vara
det.

21 Några har bekänt sig till detta,
och har kommit bort från tron.

Nåden vare med er.

[Paulus avslutar brevet med att rikta sig till "er", plural, vilket indikerar att brevet var riktat till Timoteus, men lästes upp för alla de troende i husförsamlingarna i Efesos.]

**Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning**
**Swedish: Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning (New Testament)**

copyright © 2017-2020 Svenska Kärnbibeln

Language: Swedish

Contributor: Svenska Kärnbibeln

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2021-02-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 29 Jan 2022

c5cfac14-0500-50d4-bd1a-4691a8b8b3b6